Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Torre de defensa de Santa Anna de Manola o Merola

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Camí de la torre de Manola o de Santa Anna.
Emplaçament	Santa Anna. A mà dreta de l'autopista del Maresme, entre el punt quilomètric 123 i 124.

Coordenades:

Latitud:	41.631947601048
Longitud:	2.6692609861493
UTM Est (X):	472452
UTM Nord (Y):	4608966

Classificació

Número de fitxa	08163 - 86
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVI
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Força enrunada, coberta de vegetació i amb grafits a l'interior.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Observacions protecció:	Decret de 22 d'abril de 1949 sobre protecció dels castells espanyols (BOE, 125, de 5 de maig de 1949).
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari	IPA, núm. 38414
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús

Titularitat Privada
Titular: 08162A005000360000EL
Fitxes associades:
Torre de Manola, torre de Santa Anna
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 23/04/2024 - 07:11

Descripció

Torre de defensa, amb alambor, de planta circular situada a la façana de llevant de la casa de Santa Anna de Merola, que fou bastida al seu entorn, quedant envoltada per la construcció. En una fotografia de l'any 1930 només és visible la façana de llevant. Des de l'exterior també s'observen dues obertures, de dimensions reduïdes i superposades en dos nivells diferents. La finestra inferior és la més petita; conserva en bon estat els dos brancals però té l'ampit i la llinda partits, probablement degut a l'arrencament de la reixa. La segona finestra presenta una petita motllura tan a nivell dels brancals com de la llinda. Per sota de l'ampit hi ha una reparació feta amb maó pla. El parament és de pedra irregular, collat amb argamassa. En alguns indrets es conserva també l'arrebossat exterior fet amb morter de calç. Es desconeix l'alçada exacta de la torre i si estava coronada per corseres.

En aquesta mateixa façana, l'heura recobreix totalment el que a primera vista es podria interpretar com un contrafort, i que en la fotografia més antiga esmentada anteriorment semblaria que tindria també una altre funció formant part d'un altra construcció adossada que sobresortia cap enfora i que ja s'havia començat a ensorrar.

A l'interior del casal, entre les moltes parets ensorrades hi ha l'enderroc d'una part important de la torre que, segons la fotografia a principis de segle XX havia tingut una coberta de teula. Els murs a la seva base tenen una potència d'1,50 a 1,60 cm de gruix. Es conserva el primer pis, al qual s'hi accedeix per un orifici practicat per sota de la volta, encara conservada. Està construïda amb pedra i disposada verticalment formant cercles concèntrics. A l'interior, el mur també està arrebossat amb morter de calç i hi ha senyals d'actes vandàlics. La part superior està força enrunada amb una obertura a llevant del primer pis.

El recobriment per una heura de grans dimensions impedeix veure l'estat dels paredats superiors, però s'endevinen algunes esquerdes estructurals que es van obrir inexorablement amb el pas del temps.

Observacions:

També rep el nom de torre de Santa Anna de Merola, torre de Merola i torre de Manola.

Història

La casa de Santa Anna de Merola rep el nom per la capella de dedicada a la santa que estava situada, segons les restes conservades actualment, a mà dreta de la façana principal situada a ponent. Els paraments d'aquesta capella es podrien correspondre amb una construcció del segle XVII o inicis del XVIII.

En època medieval, la casa és un alou del castell de Montpalau. És molt possible que la torre sigui anterior a la construcció d'aquest casalot.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.